

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: F. H., narozen X,
bytem X,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, sídlem Křížová 25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 27. 9. 2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná zamítla žalobci žádost o invalidní důchod, protože posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Sokolov zhodnotil, že pokles žalobcovy pracovní schopnosti dosáhl 30 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami. Žalovaná své rozhodnutí změnila tak, že ke dni 6. 7. 2019 přiznala žalobci invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. V námitkovém řízení totiž nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něho vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl E (Dorzopatie a spondylopatie), položku 3c

(středně těžké funkční postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 30–40 %. Přesnou míru poklesu pracovní schopnosti žalobce určil lékař žalované ve výši 35 %. Žalovaná nezměnila procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky.

3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou, v níž namítal, že jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě druhého či třetího stupně. Jeho zdravotní stav byl tudíž nedostatečně zjištěn, případně chybně posouzen. Žalobce trpí nesnesitelnými a stále se zhoršujícími bolestmi páteře. Ty ho činí závislým na pomoci nejbližších a zároveň nezpůsobilého výkonu zaměstnání.
4. Žalovaná k žalobě sdělila, že navrhuje provedení důkazu posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
5. Žaloba není důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 40 %, a proto se v jeho případě jedná o invaliditu

prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Invalidita vznikla ke dni 6. 7. 2019. Posudková komise u žalobce shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola XIII, oddíl E, položka 3c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení citovaná vyhláška stanovuje rozmezí od 30 do 40 %. Zařazením do příslušné kapitoly, oddílu a položky se posudková komise shodla se žalovanou. Podobně shoda platila při určení stupně a data vzniku invalidity. Horní hranici daného procentního rozmezí zvolila posudková komise vzhledem k profesi a ostatním diagnózám žalobce.

11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně stanovení schopnosti využití zachované pracovní schopnosti (práce se střídáním poloh sed-stoj s respektováním nemožnosti těžké fyzické práce, práce spojené s manipulací s těžkými břemeny, ve vynucených neměnných polohách či práce v chladu, vlhku či průvanu). Obsahově se úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami, které předložil v řízení před soudem. Žalobce nebyl jednání posudkové komise přítomen, omluvil se z důvodu nepříznivého zdravotního stavu. Podle odborného závěru komise byla shromážděná zdravotní dokumentace dostatečným podkladem pro jednání komise. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítli.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce dosáhl výše 40 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně. Vznik invalidity byl dán ke dni 6. 7. 2019.
13. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). O věci rozhodl rozsudkem, přestože žalobcem e-mailem ze dne 12. 3. 2020 sdělil, že žalobu bere zpět. Toto sdělení totiž nebylo podepsáno elektronickým podpisem a nebylo doplněno podáním stejného obsahu, takže se k němu buďto vůbec nepřihlíží (tak usnesení NSS č. j. 7 As 274/2016-16 ze dne 21. 12. 2016, č. 3549/2017 Sb. NSS, se kterým se však krajský soud neztotožňuje), nebo by bylo třeba žalobce vyzvat k doplnění podpisu (tak usnesení KS v Praze č. j. 45 A 10/2017-8 ze dne 30. 1. 2017). To by však soud do dne konání ústní jednání nestihl.
14. Procesně úspěšná žalovaná, ani procesně neúspěšný žalobce nemají právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20. března 2020

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce